

عنوان مقاله:

داعی شاعری گم نام درگستره ی ادب پارسی

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 3، شماره 7 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

مصطفی خدایاری - استادیار گروه زبان و ادب فارسی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد گرمسار

خلاصه مقاله:

رکن الدین دعوی‌دار قمی از شاعران ذواللسانین قرن ششم و اوایل قرن هفتم است. تخلص وی در شعر داعی است. اصل دیوان داعی در دست نیست. تنها گزیده‌ای از دیوان پارسی و تازی او به جای مانده که اغلب به شکل قصیده و در مدح حاکمان سروده شده است. در این جستار، تلاش نگارنده بر آن بوده است که با معرفی و شناساندن رکن الدین دعوی‌دار، نقاب از چهره این شاعر گم نام بردارد و بیش از گذشته، عذوبت سخن و قدرت سخنوری او را نشان دهد. از دیگر سو کوشیده است با موشکافی اشعار و تدقیق در دیوان شاعر، پاره ای از زوایای نگرش دستگاه اندیشه شاعر و جنبه های ادبی و عناصر معنوی چکامه های پارسی و تازی او را بنمایاند.

کلمات کلیدی:

داعی، دیوان، زاویه اندیشه، جنبه های فنی، عناصر معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/939964>

